

Oponentský posudek na disertační práci Michiyo Keiko

Michiyo Keiko zvolila téma své disertace „ Historie evropské hudby v Japonsku – jak se proměňuje její vnímání, chápání i interpretace v průběhu posledních 150 let“, uvážlivě a s ohledem na vlastní znalost prostředí, tradice, kultury i řady společensko-sociálních aspektů. Její vhled do problematiky japonského školství a vzdělanosti není jen vlastní reflexí, ale vypovídá o hlubší provázanosti s evropskými a anglosaskými osvětovými i pedagogickými metodami. Jsem osobně velmi rád, že jsem mohl, díky této disertační práci, nahlédnout do jejího hodnocení a způsobu myšlení. I pro nezalého všech souvislostí a vazeb jde o exkurz velmi inspirativní a přínosný.

S ohledem na skutečnost, že jde o práci nadčasového významu, doporučuji opětovnou jazykovou korekturu. Ačkoli jde povětšinou o drobné jazykové, či stylistické nepřesnosti, celková úroveň práce tím přece jen trpí. Nechci předkládat sled chyb a tak jen pro informovanost uvádím, že jde m.j. o strany 4,6,8,12,14,21,28,29,31,33,34,36,37,39,40,101,108,109,111,131,132.

Nyní se zaměřím na obsahovou část práce, která je určitě velmi dobře koncipována. Jednak do historicky navazujících celků a zlomových událostí, jak politicko - ekonomického, tak i kulturně-společenského rámce, stejně tak i do precizace růstu nového životního stylu a vytváření novodobé japonské tradice. Rovněž malé vizitky klíčových osobností hudební pedagogiky, tvorby a interpretace dodávají patřičný přehled o dění v jednotlivých dekádách předválečného stavu. Mám tím na mysli stav před oběma světovými válkami, stejně jako jejich dopad na další poválečný vývoj země. Pisatelka volí velmi úspornou a věcnou formu sdělení, nicméně vždy také se svým stanoviskem a komentářem. Zajímavým momentem je rovněž její přehled o subjektech, které na bázi agentážní a podpůrné činnosti, vytvořily v Japonsku systém, který po desetiletí zajišťoval kvalitní import zahraničních hudebníků do Japonska a naopak také export domácích umělců do zahraničí. Sám jsem si tento systém

2.

také opakovaně ověřil. Je, jistě obdivuhodné, s jakou představivostí se v Japonsku vybudoval složitý mechanismus vztahů, z něhož se vygenerovala výchova publika, posluchačů a diváků koncertní, operní i sborové tvorby. A v následujících letech potom i jejich široká sympatie pro hudbu různých stylů a žánrů. Před tímto výsledkem se musí celý kulturně rozvinutý svět jen uklonit. A v témže duchu chci ohodnotit i práci Michiyo Keiko. Je zodpovědně zpracována, má obsažnost i vlastní přínos.

Disertační práci Michiyo Keiko doporučuji k přijetí.

Prof. Jiří Hlaváč

V Praze 17.7.2015

